

9 Listopada: Poświęcenie Bazyliki na Lateranie w Rzymie

Tekst Ewangelii (J 2,13-22): Zbliża się pora Paschy żydowskiej i Jezus uda się do Jerozolimy. W świątyni napotka siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, wypędza wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powyrzucił. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu mego Ojca targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie.

W odpowiedzi zaś na to żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykazujesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo». Powiedzieli do Niego żydzi: «Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?» On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

«Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w święto Kościoła, pamiętamy, że chociaż Boga nie można zawrzeć w ścianach żadnego budynku na świecie, od czasów starożytnych człowiek czuł potrzebę zarezerwowania miejsc, które faworyzują osobiste i wspólnotowe spotkanie z Bogiem. Na początku chrześcijaństwa miejscem spotkania z Bogiem był prywatny

domy, w których gromadziły się grupy na modlitwie i łamaniu chleba. Zgromadzona grupa była — jak jest również dzisiaj — wspólnotą Boga. Z biegiem czasu wspólnota zaczęła budować budynki przeznaczone na spotkania liturgiczne, głoszenie Słowa i modlitwy. I tak w chrześcijaństwie po czasie prześladowań, od czasów wolności wyznania w Cesarstwie Rzymskim, powstały wielkie bazyliki, w tym właśnie Jana na Lateranie katedra w Rzymie.

Wspaniały Jan na Lateranie jest symbolem jedności wszystkich Kościołów świata z Kościołem w Rzymie, dlatego bazylika ta posiada tytuł głównego Kościoła i matki wszystkich kościołów. Jej znaczenie jest większe niż Bazyliki św. Piotra, ponieważ w rzeczywistości nie jest to katedra, tylko sanktuarium zbudowane nad grobem św. Piotra i rezydencja papieża, który, jako Biskup Rzymu, ma katedrę w Bazylice Laterańskiej.

Nie możemy zapomnieć, że prawdziwe miejsce spotkania człowieka z Bogiem, czyli prawdziwym kościołem jest Jezus Chrystus. Dlatego On ma pełną moc, aby oczyścić dom swego Ojca i wypowiedzieć następujące słowa: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo» (J 2,19). Dzięki poświęceniu swego życia za nas Jezus Chrystus uczynił z wierzących żywą świątynią Boga. I dlatego chrześcijańskie orędzie przypomina nam, że każdy człowiek jest świątynią, jest zamieszkały przez Boga i nie możemy kłaść go używając jako środka do jakiegoś celu.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Kiedy wspominamy Konsekrację świątyni pomyślimy, co powiedziały święte Paweł: ‘Kiedy z nas jest świątynią Ducha świętego’. Obyśmy zachowali nasze dusze piękne i czyste, jakie podobają się Bogu i aby były one jego świętymi świątyniami» (św. Augustyn)

•

«Dzisiaj w dniu Poświęcenia Bazyliki św. Jana na Lateranie pamiętajmy, że Pan pragnie mieszkać w naszych sercach. Nawet kiedy się zdarzy, że się od Niego oddalimy, Panu wystarczy trzy dni, by tę świątynię w nas odbudować.» (Franciszek)

•

«Kościoły partykularne są w pełni powszechne przez jedno?? z jednym z nich - z Kościołem rzymskim, "który przewodniczy w miłości (...). Pan uczynił Piotra widzialnym fundamentem swojego Kościoła i powierzył mu jego "klucze". Biskup Kościoła w Rzymie, następca św. Piotra, "jest głową Kolegium Biskupów, zastępcą Chrystusa i pasterzem całego Kościoła tu na ziemi"» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 834 i 936)